

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/72/2018
Identifikačné číslo spisu: 5018200067
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5018200067.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: U. V., bytom B., právne zastúpeného Mgr. Martinou Chorváthovou, advokátkou, so sídlom A. Kmeťa 28, Martin, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom ul. 29. augusta 8-10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej, č. XXXXX-3/2017-BA zo dňa 13. decembra 2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. apríla 2018, č.k. 28Sa/7/2018-33, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 28Sa/7/2018-33 zo dňa 20. apríla 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej v texte len „krajský súd“) právoplatným uznesením č.k. 28Sa/7/2018-33 zo dňa 20. apríla 2018 postupom podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) žalobu žalobcu odmietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Dôvodom odmietnutia žaloby bola skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 22.12.2017 a žaloba bola podaná na pošte dňa 23.02.2018, t.j. po uplynutí zákonnej

2-mesačnej lehoty na jej podanie, a teda žaloba bola podaná oneskorene. O trovách konania rozhodol podľa § 170 písm. a/ SSP.

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že z doručanky pripojenej k napadnutému rozhodnutiu v administratívnom spise žalovaného je zrejmé, že pošta vykonala prvý - neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie dňa 18.12.2017, opakované doručenie zásielky s napadnutým rozhodnutím bolo vykonané dňa 19.12.2017 - neúspešne, preto v súlade s § 212 ods. 4, druhá veta zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) dňa 19.12.2017 uložila zásielku na pošte. Lehota troch dní začala plynúť prvým dňom po uložení zásielky, t.j. dňa 20.12.2017. Tretí deň uloženia pripadol na deň 22.12.2017 (piatok, pracovný deň). Tento deň je dňom doručenia napadnutého rozhodnutia v zmysle § 212 ods. 4, tretia veta zákona č. 461/2003 Z.z. Skutočnosť, že po tomto dni v odbernej lehote na pošte žalobca rozhodnutie fyzicky prevzal, a to dňa 27.12.2017, nemá vplyv na moment riadneho doručenia zásielky fikciou doručenia na tretí deň po uložení zásielky na pošte, a teda ani na moment začatia plynutia lehoty na podanie správnej

žaloby. Podmienkou doručenia zásielky fikciou doručenia na tretí deň po uložení zásielky na pošte je tiež skutočnosť, že adresát - žalobca sa v čase doručovania zásielky v mieste bydliska (doručenia) zdržiaval. V danom prípade táto podmienka bola splnená, nakoľko žalobca v žalobe netvrdil ani nepreukázal, že v čase doručovania napadnutého rozhodnutia žalovaného sa na adrese bydliska nezdržiaval. Pritom dôkazné bremeno preukázať, že adresát sa v čase doručovania v mieste doručovania nezdržiaval, znáša adresát, a nie správny orgán resp. súd.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a j/ SSP, v ktorej uviedol, že krajský súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočnenie jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobcovi bola dňa 16.04.2018 doručená výzva súdu na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného v lehote 10 dní. Dňa 23.04.2018 zaslal krajskému súdu vyjadrenie, ktoré obsahovalo závažné okolnosti vo vzťahu k námietke žalovaného o oneskorene podanej žalobe a boli k nemu priložené listinné dôkazy. Dňa 27.04.2018 bolo žalobcovi doručené rozhodnutie krajského súdu zo dňa 20.04.2018, ktorým žalobu odmietol, pričom pri rozhodovaní nezohľadnil žalobcom uvádzané skutočnosti vo vyjadrení. Ďalej namietol, že súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko žalobca sa v mieste trvalého pobytu v čase doručovania napadnutého rozhodnutia nezdržiaval. O doručovaní zásielky sa dozvedel až dňa 26.12.2017 a nasledujúci pracovný deň si zásielku vyzdvihol, a teda za deň doručenia sa považuje deň 27.12.2017, t.j. žaloba bola podaná v zákonnej lehote. Na preukázanie tejto skutočnosti priložil prehlásenie svojej a svojho syna o tom, že sa od 18.12.2017 do 26.12.2017 zdržiaval u svojho syna v Českej republike.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedla, že nie je v jej kompetencii skúmať včasnosť podania správnej žaloby, ale je to vecou konajúceho súdu. Relevantným dôkazom je doručenka, z ktorej ako verejnej listiny preukazujúcej pravdivosť údajov v nej uvedených, vychádzala pri vyznačovaní právoplatnosti predmetného rozhodnutia. Pre doručenkú platí vyvrátiteľná domnienka jej správnosti, pričom jej správnosť sa v súdnom alebo správnom konaní nedokazuje, dokazuje sa len jej prípadná nesprávnosť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal predmetné uznesenie krajského súdu v súlade s § 455 SSP bez pojednávania a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu bola podaná dôvodne a uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 28Sa/7/2018-33 z 20. apríla 2018 je potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

6. Podľa § 106 ods. 1 a 2 SSP, ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenia alebo nerozhodne vo veci bez nariadenia pojednávania, zašle bezodkladne žalobcovi vyjadrenie žalovaného a ďalších účastníkov k žalobe. Žalobca sa k nim môže vyjadriť v lehote určenej správnym súdom. K vyjadreniu žalobcu sa môžu účastníci konania vyjadriť v lehote určenej správnym súdom. Na ďalšie vyjadrenia správny súd nemusí prihliadať, o čom účastníkov konania počú.

7. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

8. Podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a j/ SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že f/ nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g/ rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, j/ podanie bolo nezákonne odmietnuté.

9. Podľa § 453 ods. 1 SSP kasačný súd je viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti; to neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý kasačnou sťažnosťou nebol dotknutý.

10. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

11. Podľa § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

12. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. XXXXX-3/2017-BA zo dňa 13.12.2017, ktorým žalovaný odvolanie žalobcu, podané proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Martin, č. XXXX-1/2017-MT zo dňa 23.02.2017, vo veci prerušenia povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia, zamietol v celom rozsahu a napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Martin potvrdil. Uvedeným rozhodnutím správny orgán prvého stupňa podľa § 178 ods. 1 písm. a/ prvý bod zákona č. 461/2003 Z.z. rozhodol, že samostatne zárobkovo činnéj osobe U. V. nevzniklo prerušenie povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia od 01.10.2012 do 31.03.2013. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 05.04.2018, v ktorom o.i. poukázal na podanie žaloby po lehote. Krajský súd následne toto vyjadrenie zaslal žalobcovi a umožnil mu sa k nemu v lehote 10 dní vyjadriť. Predmetná výzva bola právnej zástupkyňi žalobcu doručená dňa 16.04.2018, pričom napadnuté uznesenie bolo vydané dňa 20.04.2018, t.j. pred uplynutím lehoty na vyjadrenie sa žalobcu, a následne doručené žalobcovi prostredníctvom právnej zástupkyne dňa 27.04.2018. Žalobca dňa 25.04.2018 doručil súdu vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej.

13. Európsky súd pre ľudské práva vo svojom rozhodnutí zo dňa 27. apríla 2010 v prípade Hudáková proti Slovenskej republike, poukázal na to, že princíp rovnosti zbraní, ako jeden zo znakov širšieho konceptu spravodlivého súdneho konania, vyžaduje, aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície vis - á - vis proti jej protistrane.

14. Okrem tejto požiadavky koncept spravodlivého súdneho konania v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého procesné strany musia dostať príležitosť nielen predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale aj zoznámiť sa so všetkými dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa k nim.

15. Kasačný súd z obsahu spisu zistil, že krajský súd rozhodol vo veci uznesením dňa 20. apríla 2018, pričom lehota na vyjadrenie žalobcovi k vyjadreniu žalovaného uplynula dňa 26. apríla 2018. Krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal jednak z toho, že žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril ako aj z toho, že nesprávnosť údajov uvedených na doručenke netvrdil ani nepreukázal. Žalobca však v kasačnej sťažnosti preukázal, že sa prostredníctvom právnej zástupkyne k vyjadreniu žalovaného vyjadril, keď spolu s kasačnou sťažnosťou predložil „Vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej k podanej správnej žalobe“ zo dňa 23.04.2018, prehlásenie žalobcu a žalobcovho syna, že sa žalobca v čase od 18.12.2017 do 26.12.2017 nachádzal na adrese v Českej republike ako aj fotokópiu podacieho lístka o podaní doporučenej zásielky, pričom táto skutočnosť vyplýva aj zo spisu. Preto ak sa krajský súd predmetným vyjadrením žalobcu k vyjadreniu žalovaného napriek vyššie uvedeným skutočnostiam nezaoberal, nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

16. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody považoval kasačný súd kasačnú sťažnosť za dôvodnú a rozhodol podľa § 462 ods. 1 SSP o zrušení napadnutého rozhodnutia krajského súdu a vrátení veci na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude krajský súd pokračovať v konaní (§ 106 ods. 2 SSP), dôsledne sa vysporiada so všetkými námietkami účastníkov a vo veci znova rozhodne. Krajský súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

17. Senát Najvyššieho súdu SR rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.